

relsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Der gælder særlige klageregler for afgørelser, som træffes af børn- og ungeudvalget i kommunerne. Afgørelserne kan indbringes for Ankestyrelsen og skal således ikke behandles i de sociale nævn. Ankestyrelsens afgørelser i disse sager kan kræves forelagt for landsretten. Der er tale om afgørelser, som træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke.

Klager over afgørelser efter lov om social service behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det foreslås, at der i kapitel 10 indsættes en bestemmelse (§ 65) om behandling af klager over afgørelser, som træffes direkte i henhold til konventionen, således at disse sager behandles efter de almindelige klageregler, som findes på det sociale område, jf. *stk. 1-2*.

Der vil være adgang til at prøve kommunernes afgørelser i henhold til konventionen alene og adgang til at få prøvet spørgsmål om fortolkning af konventionen i forbindelse med klage over en afgørelse i henhold til lov om social service.

Bestemmelsen omfatter afgørelser om danske myndigheders kompetence til at behandle sager efter konventionen, om indhentelse og videregivelse af oplysninger samt om anbringelse af et udenlandsk barn her i landet.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i *stk. 3*, hvorefter personer og myndigheder med en retlig interesse i sagen har klageadgang. Bestemmelsen fraviger den almindelige bestemmelse i § 60, stk. 1, 2. pkt. i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter kun den person, som afgørelsen vedrører, kan klage over afgørelsen.

Både danske og udenlandske myndigheder med en retlig interesse i sagen kan klage over afgørelsen. Der henvises til, at der også på andre sagsområder, omfattet af retssikkerhedsloven, er etableret klageadgang for myndigheder.

Ligeledes har enkeltpersoner med en retlig interesse i sagen adgang til at klage. Der vil typisk være tale om barnets forældre, bedsteforældre eller andre personer med et slægtskab til barnet eller personer, som har haft barnet boende i husstanden eller på anden måde har bidraget væsentligt til barnets forsørgelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.4.

Til § 12

(retsplejeloven)

De foreslåede ændringer i retsplejeloven, jf. nr. 1-4, er dels en udmøntning af Haag 96-udvalgets forslag om ændring af retsplejelovens regler om domstolenes internationale og stedlige kompetence i sager om forældremyndighed og dels en opfølgning på kommunalreformen på det familieretlige område. Denne del af kommunalreformen indebærer bl.a., at statsamtterne nedlægges pr. 1. januar 2007, og deres opgaver på det familieretlige område overtages af 5 nye statsforvaltninger, jf. lov nr. 542 af 24. juni 2005 om regional statsforvaltning. Som en udløber heraf ændres myndighedsstrukturen på bl.a. separations-, skilsmisse- og forældremyndighedsområdet ligeledes pr. 1. januar 2007, jf. lov nr. 525 af 24. juni 2005 om ændring af lov om forældremyndighed og samvær, lov om ægte-skabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen på det familieretlige område). Herefter skal alle sager om separation, skilsmisse og forældremyndighed indledes i statsforvaltningerne. Formålet med dette er bl.a. gennem tilbud om børnesagkyndig rådgivning, konfliktmægling m.v. at søge at finde mindelige løsninger på sager om separation, skilsmisse og forældremyndighed. Hvis dette ikke lykkes, indbringer statsforvaltningen efter anmodning sagen for retten. Parterne har således pr. 1. januar 2007 ikke længere adgang til umiddelbart at anlægge retssag om separation, skilsmisse eller forældremyndighed.

Til nr. 1 (§ 448 a, stk. 3)

Efter retsplejelovens § 448 a, som affattet ved § 3, nr. 1, i lov nr. 525 af 24. juni 2005, indbringes sager om separation, skilsmisse eller forældremyndighed for retten af statsforvaltningen. Disse sager behandles herefter efter de almindelige civilprocessuelle regler i retsplejeloven. En række af disse bestemmelser sondrer mellem, om en part i en sag er sagsøger eller sagsøgt. Det er derfor i forbindelse med indbringelsen af en sag for retten nødvendigt at tage stilling til, hvem af parterne der skal anses som henholdsvis sagsøger og sagsøgt. Efter § 448 a, stk. 3, anses den, der først har anmodet om, at sagen indbringes for retten, som sagsøger. Ved samtidig anmodning herom anses den part, der først indgav anmodningen om separation eller skilsmisse eller om en afgørelse om forældremyndighed til statsforvaltningen som sagsøger. Ved samtidige anmodninger herom bestemmer statsforvaltningen efter § 448 a, stk. 3, 3. pkt., hvem der skal anses for sagsøger.